

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון שת

ערב שבת קודש פ' תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו
ה'תשס"ח

700

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ז שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לזכות

החייל ב"צבאות השם" לוי יצחק שי
לרגל היכנסו בבריתו של אאע"ה ביום הבהיר - כ"ף מ"ח,
ה"י תהא שנת סגולות חירותנו

ולזכות הוריו

הווי"ח ר' יוסף חיים וזוגתו מרת הדס אסתר שיחיו אורן

נדפס ע"י זקניו

הווי"ח ר' ישראל וזוגתו מרת מזל שיחיו אורן
הווי"ח ר' רחמים הכהן וזוגתו מרת ליליאן שיחיו דואק

נדפס ע"י הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי זוג' מרת נחמה פייגא
וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובנם נתן הלוי שי' לאבקובסקי,
מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

ב"ה

3

דבר מלכות

ההכרזה שתוכנה: התגלות מציאותו של מלך המשיח / משיחת שי"פ חולדות החשוב

7

זמן הגאולה

שייכות גאולה למספר 7 / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

10

המעשה הוא העיקר

הגיע הזמן להתעורר! / הוראות למעשה בפועל

11

ניצוצות של משיח

הפצת המעיינות אינה תחליף לגאולה כפשוטה / קטעים קצרים ופתגמים בעניי גאולה

12

וילחום מלחמת ה' - וינצח

התוכניות בנוגע לירושלים / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14

כתי"ק - פרסום ראשון

הבשורה הכי טובה לעלומים / צילום נדיר מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ לשיחת שי"פ חולדות היחדים

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורידייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" ורב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי' ענתי**

המדור "וילחם מלחמת ה' וינצח" מוקדש לעילוי נשמת החייל בצבאות השם
דותן ישראל ע"ה בן - יבדלו לחיים טובים ארוכים - אברהם וסילבי שחיו ואנונו
נפטרו ביום כ"ט ניסן ה'תשס"ז
ולעילוי נשמת שמעון בן יהושע ע"ה ומוניק בת אליהו מיארה ע"ה
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 646-544-5417
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ב. הערש ¹¹ שלמה בא דעם שליח: ער איז דאך פאראן א בשר דעם, און ער האט א גוף. "הנרמח

בחוסימיות לגופי אומות העולם" - האט ער מורא און ער ווייסט גיט ווי וועט ער מכוון זיין

(ביזק) ער דורכפירן רצון המשלה ¹² און דערמאן גיט משנה זיין וכו'?

ענטפערט מען אים: דורך דעם האט ער וועט זיך פירן באופן פון "תמים תהי' עם ה'

אלקיד" ¹¹, און ער איז זיך מתגבר ¹² זיכער די ארץ פיוני היצר מבטנים און ¹³ מניעות

ויעובדים מכוון - פארזיכערט מען אים און ער וועט מכוון זיין און רצון המשלה.

והארם "איני מבקש כו' אלא לפי כחן" ¹², האט מען אים זיכער געגעבן די כחות אויף

דורכפירן די שליחות בשלימותה, און מכוון זיין לרצון המשלה. כאטש און מ'איז א נשמה בגוף.

ואדברת: דער משלה האט אויסגעקליבן גיט א מלך אהרן סאן דער שליחות, נאר דעם איד דוקא ווי

ער איז א נשמה בגוף - במילא האט ער אים זיכער ¹³ באשפד די כחות און דורכפירן די

שליחות דורך מכוון זיין לרצון המשלה בשלימותה ובטוואל, ביז אין אן אופן פון "כדבעי ל'

למעבר" ¹³ ובחורבה.

(Handwritten note: משה)

און ווי נשיא דורנו האט געזאגט און עס דארף נאר זיין דער "עמדו חכן כולכם" ¹⁴, און דאס איז

וכאמור, פירן זיך באופן פון "תמים תהי' עם ה' אלקיך" - דעמאלט האט מען די אלע ברכות

והצלחה און ווינטערזאונטס (בלשון העולם).

ג. רבוינו נשיאנו האבן געזאגט און האבן געגעבן כחות און אלע זאכן ואל מען מקיים זיין

בשלימות. וואס דאס איז כולל אויך - און מ'זאל מקיים זיין ¹³ דער שליחות פון רבוינו

נשיאנו בשמחה ובטוב לבב, ווי מ'זעט במחש או בשעת מ'טוט א זאך, בגד"ד -

דורכפירן ¹³ דער שליחות פון חפצת ויחזות חפצת המעיינות חוצה - בשמחה ובטוב לבב,

צורדיגעקערט, גיט עס צו שלימות אין דער פעולה.

וואס דאס מקיים זיין ¹³ דער שליחות בשמחה וטוב לבב - האט אויך א שייכות מיט די פרשה

וועלכע מ'גייט זייענען צו מנחה (און רעדן דערין) - מ'רצא:

בחסדך צו 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרנח" ¹³ שטייט 'ויצא יעקב רגליו' ¹⁴, אין רש"י

מפרש (און נאכער בארונה אין מדרשים): "משנתבשר בשורה טובה שהצא בשמחה וטוב לבב את

רגליו ובעשה קל ללכת".

אזוי אויך בעיינו - ¹³ דער שליחות פון רבוינו נשיאנו: וואס פאר א בעטערע בשורה טובה

איז דא - ווי די חבטחה פון רבוינו נשיאנו צו אלע ווערען שליחים, און זיי וועלן מצליח

זיין און זיי וועלן באקומען אלע ברכות והצלחה וכו'. במילא וועל'ס עס זיכער בא דעם שליח

(Vertical handwritten note: אמת וטוב לבב)

המדור מוקדש לזכות מתפללי בית הכנסת "מרכז תורה וחסד", לוס אנג'לס
ורב בית הכנסת הרב ירון בוגנים וווג' וב"ב שחיו ולזכות הרב משה בוגנים ומשפ' שי' - עיה"ק צפת
שיובו לקבל פני כ"ק אדמו"ר שליט"א משיח צדקנו בפועל ממש תיכף ומיד מ"מ"ש

הבשורה הכי טובה לשלוחים

בעמדנו בפתיחת כינוס השלוחים העולמי ב"בית משיח" – 770, הננו מביאים צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשד"מ (נדפסה בלקו"ש חכ"ה ע' 340 ואילך)

פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם לאחרי הגהה נוספת (הכתי"ק בא בהדגשה):

ב. ווערט א שאלה בא דעם שליח: ער איז דאך א בשר ודם, און ער האָט א גוף, "הנדמה בחומריותו לגופי אומות העולם" – האָט ער מורא און ער ווייסט ניט ווי וועט ער מכוון זיין (בדיוק) צו דורכפירן רצון המשלח, דערפון ניט משנה זיין וכו'?

ענטפערט מען אים: דורך דעם וואָס ער וועט זיך פירן באופן פון "תמים תהי' עם ה' אלקיך", און ער איז מחליט זיך מתגבר זיין איבער די פיתויי היצר מבפנים און מניעות ועיכובים מבחוץ – איז זיכער אַז ער וועט מכוון זיין צו רצון המשלח,

וואָרום "איני מבקש כו' אלא לפי כחן", האָט מען אים זיכער געגעבן די כחות אויף דורכפירן די שליחות בשלימותה, מכוון זיין לרצון המשלח, כאָטש אַז מ'איז א נשמה בגוף. ואדרבה: דער משלח האָט אויסגעקליבן ניט אַ מלאך אויף טאָן די שליחות, נאָר דעם איד דוקא און ווי ער איז א נשמה בגוף – במילא האָט ער זיכער באַוואָרענט אַז ער זאָל האָבן די כחות צו דורכפירן די שליחות, צו מכוון זיין לרצון המשלח בשלימותו ובמילואו, ביז אין אַן אופן פון "כדבעי לי' למיעבד", און – בהרחבה.

און ווי נשיא דורנו (המשלח) האָט געזאָגט אַז עס דאַרף נאָר זיין דער "עמדו הכן כולכם", וואָרום ס'איז שוין מוכן. וכאמור, פירן זיך באופן פון "תמים תהי' עם ה' אלקיך" – האָט מען די אַלע ברכות והצלחה און ווינטשעוואַניעס (בלשון העולם).

ג. רבותינו נשיאנו האָבן געוואָלט און האָבן געגעבן כחות אַז אַלע זאָכן זאָל מען מקיים זיין בשלימות. וואָס דאָס איז כולל אויך – אַז מ'זאָל מקיים זיין די שליחות פון רבותינו נשיאנו בשמחה ובטוב לבב, ווי מ'זעט במוחש אַז בשעת מ'טוט אַ זאָך, בנדו"ד – דורכפירן די שליחות פון הפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה – בשמחה ובטוב לבב, צופרידענערהייט, גיט עס צו שלימות אין דער פעולה.

וואָס דאָס – מקיים זיין די שליחות בשמחה וטוב לבב – האָט אויך אַ שייכול מיט די פרשה וועלכע מ'גייט איצט לייגענען צו מנחה* מנחת שבת (זמן רעוא דרעוין) – פ' ויצא: בהמשך צו "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" שטייט "וישא יעקב רגליו". איז רש"י מפרש (און נאָכמער באַרוכה אין מפרשים): "משנתבשר בשורה טובה כו' נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת".

אַזוי אויך בעניננו – די שליחות פון רבותינו נשיאנו: וואָס פאָר אַ בעסערע בשורה טובה איז דאָ – ווי די הבטחה פון רבותינו נשיאנו צו אַלע זייערע שלוחים, אַז זיי וועלן מצליח זיין און זיי וועלן באַקומען אַלע ברכות והצלחות וכו'.

(* וכמ"ל במעלת תפלת מנחה ( ) .)

ההכרה שתוכנה: התגלות מציאותו של מלך המשיח

תוכנה של ההכרה "יחי אדוני המלך דוד לעולם" הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח ועי"ז ולאחרי זה באה התגלות לעין כל ע"י פעולותיו כו' ● עיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו, כי, כל פרטי הענינים שלאחרי זה (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל הענינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכלולים בה ● צריך כאו"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", על-ידי- זה שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח ● משיחות ליל ה', אדר"ח כסלו, וש"פ תולדות ה'תשנ"ב - מוגה

אלא) להתגלות עצם הנשמה ממש, שזה אמיתת ענינו של משיח (הן ניצוץ משיח שבכאו"א מישראל, והן ועאכו"כ משיח הכללי), העצם דישראל שלמעלה מבחי' היחידה.

ויש לומר, שענין זה מרומז בלשון הכתוב² "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו" – "מצאתי" (גם) מלשון "מצוי", שמורה על עצם המציאות שהוא למעלה מתואר וגדר כו', למעלה גם מגדר של מציאות, ורק מפני שמוכרחים להשתמש בביטוי מסוים משתמשים בלשון "מצוי" (כנ"ל*), היינו ש"מצאתי דוד עבדי" קאי על העצם דנשמת

א. ע"פ הידוע שכל הענינים דלעתיד לבוא תלויים במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות¹, מובן, שבעבודת ההכנה להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו צ"ל מעין ההתחדשות ש"עתידים להתחדש כמותה", בדוגמת החידוש דמולד הלבנה, שהו"ע התגלות העצם דישראל, עצם הנשמה שלמעלה גם מבחי' היחידה:

נוסף על המדובר כמ"פ שהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקינו באה עי"ז שכאו"א מישראל מגלה ניצוץ משיח שבו, בחי' היחידה (כנ"ל*) – יש להוסיף ולתקן שעיקר הכוונה היא (לא לבחי' היחידה שהיא א' מחמשה שמות שנקראו לעצם הנשמה,

(1) תניא רפ"ז.

(2) בתהלים מזמור פ"ט – שממנו באים למזמור צדי"ק, השיך במיוחד לשנה זו, שנת הצדי"ק.

(* ס"ה בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 126 .)

(* ס"ב בהשיחה - סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 122 .)

משיח שלמעלה מתואר וגדר (למעלה גם מבחי' יחידה הכללית), שלכן נקרא בשם "מצוי" ("מצאתי"); ו"לאחז" "בשמן קדשי משחתיו", ש"שמן" מורה על בחי' היחידה הכללית שבנשמת משיח, שחודרת בכל עניניו, בדוגמת השמן שמפעפע בכל דבר³.

וענינו בעבודת כאו"א מישראל – שגם לפני שפועל בעצמו התגלות בחי' היחידה, ביטול והודאה והתמסרות להקב"ה [ועד שנמצא במעמד ומצב שאין לו להרהר בדברי תורה⁴, ובודאי לא בחי' היחידה שבתורה פנימיות התורה] – ישנה עצם מציאותו, **עצם הנשמה**, ו"ידיעה" זו (רק – שניעור משנתו) פועלת ומביאה לכל עניני העבודה בפועל ממש כפי שחזורים **בהתגלות** דעצם הנשמה, וזהו אמיתת הענין דביאת המשיח, שהעצם דישראל הוא בהתגלות בפועל ממש (כנ"ל⁵).

ב. ויש לומר שענין זה מרומז בלשון חז"ל "כל ימי חיך להביא לימות המשיח":

"כל ימי חיך" – פירושו בכל רגע ורגע שהאדם חי, הן ביום והן בלילה, הן ער והן ישר, שגם אז הוא חי ע"י נשימת האויר ("כל הנשמה תהלל י-ה", "על כל נשימה ונשימה שאדם נושם כו"⁶) שמוכרח להיות בכל רגע ורגע (משא"כ אכילה ושתי'), ו"כל ימי חיך להביא לימות המשיח" – פירושו שהחיות שלו (בכל רגע ורגע) הוא בהבאת ימות המשיח, כלומר, לא רק בשעה שחושב ומדבר ועושה פעולות להביא המשיח, אלא עצם חיותו ("חיך") הוא להביא לימות המשיח.

ויש להוסיף בדיוק הלשון "להביא לימות המשיח" – "להביא" דייקא, ולא בלשון הרגיל "לרבות", ו"לימות המשיח" לשון רבים –

(3) ראה חולין צז, רע"א. שו"ע יו"ד סק"ה ס"ה.

(4) ראה שו"ע אדה"ז או"ח (מהדו"ת) ס"א ס"ו.

(5) תהלים בסופו. ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פי"ב, לו.

(* ס"ט בהשיחה - שם ע" 129.

שכאשר החיות דכאו"א מישראל הוא בענין המשיח הנ"ל, ה"ז מביא (בדרך ממילא) למעמד ומצב דימות המשיח, שהעצם דישראל יהי' בהתגלות בפועל ממש; ובזה גופא "לימות המשיח" לשון רבים, די"ל שרומז על שתי התקופות הכלליות שבימות המשיח⁶, ורומז גם על כל ריבוי העליות שיהיו בימות המשיח באופן של הליכה מחיל אל חיל עד אין קץ.

ובפרטיות יותר:

הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח" מתבטא בכך שתיכף כשניעור עצם הנשמה (שמתגלה עצם מציאותו ורק העצם) מרגיש **בנשימת האויר** ענינו של משיח⁷ – **אויר של משיח** ובלשון חז"ל⁸ "רוחו של מלך המשיח".

ויש לומר ש"אויר (רוח) של משיח" הוא למעלה גם מ"אויר⁹ של משיח¹⁰, כי **אויר** של משיח מורה על **ההתגלות** דמשיח ע"י **פעולותיו** (כמו "ילחם מלחמות ה" עד ש"נצח¹¹, וכיו"ב), משא"כ **אויר** של משיח מורה על **העצם** (חיות) דמשיח, כלומר התגלות **מציאותו** (מציאות שקיימת גם לפני¹²

(6) ראה לקו"ש חכ"ז ע" 198 ואילך. ועוד.

(7) וגם בעת השינה נושם האויר של משיח, אלא שאינו מרגיש זה, ולכן עיקר הענין ד"למען תזכור... כל ימי חיך להביא לימות המשיח" מתחיל כשניעור משנתו (ועיי"ז נפעל גם בעת השינה).

(8) ב"ר פ"ב, ד. פ"ח, א.

(9) חז"ל לד, ב. נת' בלקוטי לוי"צ לזח"ג ע' ריש ואילך.

(10) כידוע ש"אויר" אותיות אור י', שהיו"ד* הוא מקור ה"אויר", וכפי שרואים במוחש שאור הנר הוא כשיש אויר סביב האור (ובלא אויר יכבה ולא יאיר כלל), היינו, שהאויר הוא מקור האור (כמבואר בדרושי חנוכה (תו"א) מקץ מב, ג. וראה גם ספר הערכים חב"ד (כרך ב) מע' אויר ושי"ג).

(11) רמב"ם הל' מלכים ספ"א.

(* שרומז גם על הו"ד שבנפש האדם, יו"ד עקב, נקודת היהדות, בחי' היחידה, ועד לעצם הנפש שלמעלה גם מבחי' היחידה.

אמנם, שמעתי זאת מבר-סמכא ובעל דעה, אלא שהשואל לא התכוון ברצינות שאומר לו ממי שמעתי, כיון שאז או שהי' עליו לילך לאותו אחד ולומר לו בפומבי שהוא מסכים אתו, ואת זה הוא לא רצה לעשות, או שהי' צריך ללכת אליו ולומר לו בפומבי שאינו מסכים אתו, שגם את זה הוא לא רצה, ולכן באמת לא רצה לדעת מי סיפר לי, וגם אני מצדי לא רציתי למסור את שמו.

ישנם כאלו שכאשר שואלים אותם הם שותקים, וישנם העונים שאינם יודעים מכל הסיפור אף שבאמת מודעים לזה, וישנם כאלו שכנראה אכן מעלימים מהם את כל הענין.

ועכשיו זה נכנס בגדר "נצחון" (שיקויים רצונם למסור את ירושלים), וכפי שמובא בחסידות³, שכאשר המניע הוא לנצח, אזי האדם אינו 'בעל-הבית' על עצמו, מאחר ומתגלה מדת הנצחון שבנפש ממקום כזה שאין דבר היכול לשנות זאת, לא השכל ואפילו לא הרצון!

ד. לאחר-מכן באים לעוד ענין: כיון שרוצים שהגוים ישארו בירושלים כי זו דמוקרטי, אזי כאשר ירצו לחוקק חוק, יצטרכו ללכת אחר הרוב! ומהו הרוב? – בירושלים העתיקה חיים 65,000 ערבים, ולא יותר מ-400 יהודים שהתגנבו לשם בערמה [ואפילו אם יהיו שם אלף, אלפיים או חמשת אלפים יהודים – עדיין אין זה מתקרב ל-65,000 ערבים החיים שם], ואם-כן כשירצו לחוקק חוק יצטרכו לחוקק כפי שהערבים רוצים, מכיון שהם הרוב!...

והרי הערבים אינם רוצים לצרף את ירושלים העתיקה עם חלקה האחר של ירושלים, ובמילא בירושלים העתיקה נשאר רוב ערבי, ולפי הדמוקרטי' הולכים אחר הרוב!...

אפילו אם לפני שלש שנים דברו על כך בגלל שהוותיקן 'הרעיש' – הרי כעת הם שותקים, ומדוע צריכים לגרות אותם שוב?

ה. אך באמת יהודי הנ"ל [שרוצה למסור את ירושלים] זה לא שהוא איננו רוצה, אלא הוא אינו יכול להתנהג אחרת, מכיון שכל ימיו נתחנך בין גוים, ואפי' היו אלה גוים טובים, חסידי אומות העולם, אזי הוא גדל יהודי טוב ("א פיינער איד"), אך אין לו מושג כלל מה זה אמונה ובטחון בהקב"ה, הוא אינו יודע מה זה, לא בכחות ולא בחושים שלו, הוא מעולם לא ראה מה זה אמונה ובטחון בהקב"ה ומה זה אמונה ביהודי אחר, אף פעם הוא לא "טעים" א"ז והוא לא יודע איך "אוכלים" זאת ואיך מסתכלים בכלל על חיים שכאלו.

ובמילא, כאשר אומרים לו שאין להתפעל מהגוים כיון שהקב"ה עוזר – אזי זה לא שהוא אינו רוצה [לא להתפעל], אלא אינו יכול!

אע"פ שכאשר שואלים אותו כיצד יכולה א"י להתקיים כך 22 שנה [אשר יש האומרים שהיא מחזיקה מעמד ע"פ תורת "מארכס"⁴, אך האמת היא שגם ע"פ תורת "מארכס" אין שום הסבר ע"ז] – ומה תענה על-כך?

עונה הוא שעתה אכן אינו מבין זאת, אולם לכשיעבור זמן מה ותגדל ידיעתו במדע – אזי הוא יבין זאת...

אך כאמור, הוא אינו יכול ולא אינו רוצה.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ נח, ב' דר"ח מ"ח ה'תשל"א - בלתי מוגה)

(3) ראה המשך "באתי לגני" ה"שית פי"ח ואילך (סה"מ) (4) תורה חברתית הדוגלת בביטול רכוש הפרט ובתפיסת עבודה ומחיל לכל (ע"ש קרל מארקס).

התוכניות בנוגע לירושלים

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת יחי המלך

א. ובירושלים מתכוננים כעת לאותו דבר¹: רוצים לעשותה עיר עבור שלשת הדתות – מוסלמים, נוצרים, ולהבדיל, יהודים; ועוד עושים זאת באופן שמכחישים את ההיסטוריה! אשר הנוסחא בזה היתה שירושלים תהא עיר השייכת קודם כל לנוצרים, ואח"כ למוסלמים ובליט-ברירה רושמים שגם ליהודים...

הרי ההיסטוריה האמיתית היא שירושלים שייכת לעם ישראל, כי הרי היא עיר דוד, ועד שאפילו הנוצרים מודים שהטענה לבעלותו של 'אותו האיש' היא מכיון שהיא "עיר דוד" לכן יש ל'אותו האיש' חלק בה, כלומר, גם הנוצרים מודים שקודם היא היתה "עיר דוד"; ועאכ"כ המוסלמים שהגיעו מאוחר יותר. ואם-כן, ירושלים שייכת ליהודים לא רק משום שכן צוה הקב"ה בתורה, אלא אפילו מצד ההיסטוריה.

ובאמת, לא מתכוננים לכך רק עכשיו, אלא כבר לפני שלש שנים, כאשר כבשו את ירושלים, שלחו מיד שלוחים לווינגטון, לוותיקן, לנאצר ולחוסיון לשאול לרצונם והשקפתם בנוגע למעמדה של ירושלים, "קריית מלך רב"².

ומאז מתכוננים מה לעשות בירושלים, ואיך להפכה לעיר עם שלשה 'בעלי-בתים', ורוצים שירושלים תהיה שייכת גם לגוים, רק מחפשים את הנוסחא כיצד לומר זאת. כפי שדובר קודם אודות חברון, שרימו את העולם כאשר אמרו שזה מהלך עשרה רגעים ממערת המכפלה – כך גם בנוגע לירושלים, מחפשים נוסחא כיצד לרמות את העולם.

ורוצים שפלוני ופלוני יאמרו מילה טובה, ובמילא זה יחשב שפלוני ופלוני נצחו, ומסכמים מראש שפלוני יתבע ויענו לו תירוץ, כפי שיודעים את כל העניינים הנעשים מאחורי הפרגוד.

ב. מיד לאחרי המלחמה אילו היו שולחים את הערבים שם לחפשי כש"כספם וזהבם אתם" – הם היו שמחים! כיון שהם שיערו בפשטות, שהדבר הראשון שיעשו הוא – לחסל את אלו שהי' להם קשר למעשי חבלה, וכל השאר – יקחו מיד את כל אשר להם, וגם ינקמו בנפש, כפי שהם עשו ליהודים. ובודאי הם לא העלו על דעתם כלל שיניחו להם להשאר שם!

ובסופו של דבר, לא רק שמאפשרים להם להשאר, אלא נותנים להם כל מה שרוצים: מעודדים אותם להגדיל את עסקיהם, מורידים מהם עניינים של מכס – העיקר, שלא יגידו שהיהודים אמרו לגוי לצאת מ"קריית מלך רב", שהרי זו לא דמוקרטיה!... הערבים עצמם לא ציפו לכך, ורק לאחר שעבר זמן-מה ראו זאת בעיניהם.

ג. כבר שלש שנים מדברים כיצד ניתן למסור את ירושלים לגוים, וכעת מתכוננים לכך בפועל. וכאשר באתי בטענה, שאלו אותי: מהיכן אני יודע ומי סיפר לי את זה?

(1) בכל המדובר להלן ראה המובא במדור זה בגליון (2) תהלים מת, ב. הקודם, וכן ב"יחי המלך" גליון רפז ע' 9 ואילך.

למלכות¹²) בתור מלך המשיח, ולאחרי התגלות מציאותו (אוי"ר שבאין ערוך מאורו של משיח), מתחילה ההתגלות לעיני כל ע"י פעולותיו אור של משיח).

ועפ"ז מובן שעיקר החידוש דביאת המשיח הוא בהתגלות מציאותו ("מצאתי דוד עבדי"), כי, כל פרטי העניינים שלאח"ז (התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו לגאול את ישראל, וכל העניינים דימות המשיח), באים כתוצאה והסתעפות מהתגלות מציאותו, וכלולים בה, כשם שמולד הלבנה כולל התגלות אורה באופן של הוספה מרגע לרגע עד למילוי ושלימות הלבנה.

ויומתק בדיוק הלשון "כל ימי חיך להביא לימות המשיח" – שהחיות ("חיך") כשנתגלתה מציאותו מביאה (בדרך ממילא) לימות המשיח, כיון שמציאותו (חיותו) כוללת כל פרטי העניינים דימות המשיח, שכולם כלולים בהתגלות עצם מציאותו (מולד הלבנה).

ג. וּבְנוּגַע לְפִועֵל – "המעשה הוא העיקר"¹³:

כיון שכבר הי' מולד הלבנה ("שהם עתידים להתחדש כמותה") בראש חודש כסלו "ראש חודש של גאולה", חודש השלישי (שקשור עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי) דשנת ה'תשנ"ב (הי' תהא שנת נפלאות בה, בכל מכל כל) – צריך כאו"א מישראל להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהדגשת הענין ד"כל ימי חיך להביא לימות המשיח", עי"ז שכל מציאותו, תיכף כשניעור משנתו, חדורה בהחיות דמשיח (שזוהי עצם מציאותו של כאו"א מישראל, משיח שבו) שמביאה לימות המשיח.

(12) "מאותן הבאים מבני דוד ועדיין הי' להם ממשלה גם בגלות... כגון רבינו הקדוש" (חדא"ג מהרש"א לסנהדרין צח, ב).

(13) אבות פ"א מ"ז.

וענין זה יכול וצריך להיות גם ברגע זה – ע"י התעוררות מחודשת בתוקף מחודש דעצם הנשמה (ע"ד ניעור משנתו) "להביא לימות המשיח", עי"ז שמוסיף עוד "מצוה אחת" כדי להכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות ולהביא לו ולהם תשועה והצלה¹⁴.

וכל זה – לאו דוקא בעניינים נעלים הקשורים עם בחי' היחידה, כמו לימוד והפצת תורת החסידות, יחידה שבתורה, אלא גם (ובעיקר) בעניינים פשוטים, כמו נתינת צרכיו הגשמיים של יהודי, הקשורים עם עצם מציאותו (נשמה בגוף¹⁵), כולל ובמיוחד הצרכים הנוספים דחודש כסלו, בימי חנוכה, ימי שמחה והלל¹⁶, שמוסיפים בסעודות של שמחה¹⁷, כולל גם המנהג דנתינת מעות חנוכה (כפי שנהגו רבותינו נשיאינו¹⁸), ולפנ"ז בסעודות והתוועדויות של שמחה דימי הגאולה יו"ד וי"ט כסלו.

ד. ויה"ד והוא העיקר – שבתחלת חודש כסלו, חודש הגאולה, תבוא בפועל ובגילוי הגאולה האמיתית והשלימה, התחלת הגאולה ושלמותה, ע"י משיח צדקנו – יעמוד מלך מבית דוד כו", עד ש"יתקן את העולם לעבוד את ה' ביחד, שנאמר¹⁹ אז אהפוך אל עמים גו' לעבדו שכם אחד"¹¹.

וכמרומו גם בסיום וחותם ההפטרה דשבוע שעבר ובהתחלת פרשת השבוע:

ההפטרה דשבוע שעבר מסתיימת בהכרזה

(14) קידושין מ, רע"ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.

(15) גוף גשמי שהתהוותו מ"מהותו ועצמותו... (ש) הוא לבדו בכוחו ויכולתו לברוא יש מאין" (תניא אגה"ק ס"כ), ובו דווקא היא בחירת העצמות (ראה תניא פמ"ט. סה"ש תורת שלום ע' 120 ואילך).

(16) רמב"ם הל' חנוכה פ"ג ה"ג.

(17) ראה לקו"ש ח"י ע' 142 ואילך. וש"נ.

(18) "היום יום" כ"ח כסלו. וראה לקוטי לוי"צ אגרות-קודש ע' שנה.

(19) צפני' ג, ט.

השומע יצחק לי²³ ("יצחק")²⁴, ולא עוד אלא שפועל גם על אה"ע²⁵, הן הבירור דלבן (בפרשת ויצא) והן הבירור דעשו (בפרשת וישלח), "עד אשר אבוא אל אדוני שעירה"²⁶, "בימי המשיח, שנאמר²⁷ ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה"²⁸ – תיכף ומיד ממש. ■

בהמשך הפרשה (כז, כח ובפרש"י) "ויתן", "יתן ויחזור ויתן".

23) וירא כא, ו.

24) ולהעיר שלעתיד לבוא יאמרו ליצחק דוקא "כי אתה אבינו" (ישעי' סג, טז. שבת פט, ב. וראה תו"א פרשתנו יז, ג. תו"ח שם ד, ד ואילך. ועוד).

25) להעיר ש"תולדות יצחק" הם "יעקב ועשו האמורים בפרשה" (פרש"י ריש פרשתנו).

26) וישלח לג, יד.

27) עובדי' בסופו.

28) פרש"י וישלח שם.

"יחי אדוני המלך דוד לעולם"²⁰ – נצחיות מלכות דוד שנמשכה במלכות שלמה, ששלמותה ע"י המלך המשיח שהוא "מבית דוד ומזרע שלמה"²¹ – שתוכנה של הכרזה זו הוא התגלות מציאותו דמלך המשיח.

ועי"ז ולאח"ז באה התגלותו לעין כל ע"י פעולותיו כו' – כמרומו בהתחלת פרשת השבוע: "ואלה תולדות יצחק" – שהלידה ("תולדות") דמלך המשיח (התגלות מציאותו) היא באופן גלוי לעין כל ("ואלה"²²), עד ש"כל

20) מלכים-א א, לא.

21) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת שס"ב. פיה"מ סנהדרין ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

22) ובפרטיות יותר: לא רק "אלה", אלא "ואלה" (בתוספת וא"י*), "מוסיף על הראשונות", וע"ד מ"ש

(* ולהעיר מהשייכות דאות וא"י להגאולה - חמשה ואיר"ן ד"יעקוב" (פרש"י בחוקותי כו, מב).

הפצת המעיינות אינה תחליף לגאולה כפשוטה

[. .] כסיפור נשיא דורנו אודות הרביים שלפניו (ולהעיר על הפלא אשר, אע"פ שלא הי' נוהג לספר הכל אודותם, הנה דוקא סיפור זה סיפר וגילה וציוה לפרסם כו') שפעם באו לתבוע מאת אדמו"ר הזקן, ולנוסח אחר מאת אדמו"ר הצמח צדק, שכבר כלו כל הקיצין ועדיין לא באה הגאולה וענה שכיון שהפצת המעיינות חוצה והחסידות של הרביים היא כבר באופן כזה שהמעיינות הם בגלוי, ההפצה היא בגלוי והגיעה עד לחוצה בגלוי – הרי כבר ישנו ענין של גאולה, אבל השיבו על זה שצריכים את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל.

כלומר, שהעיקר הוא גאולה כפשוטה דוקא ואי אפשר להחליף זאת אפילו ע"י ענין נעלה כל כך כהפצת המעיינות חוצה, ולא די אפילו בהפצת המעיינות כפי שנתפשטה בימי אדמו"ר הזקן ביחס להפצה בימי הבעש"ט והמגיד – הנהגה שהתחילה בעיקר בי"ט כסלו (והרי עומדים בר"ח כסלו שכולל כל עניני החודש ועאכו"כ יום עיקרי כל כך שהוא עצמו נעשה "ראש השנה" על כל השנה כולה ועאכו"כ ביחס ליום ר"ח) ואעפ"כ מוכרחים גאולה בפועל דוקא, כנ"ל.

(משיחת ליל אדר"ח כסלו ה'תש"נ - בלתי מוגה)

חסר רק ה"מכה בפטיש" ומיד מתגלה לעיני בשר

לפי כל הסימנים שבגמ' ובברייתא, וכמדובר כמ"פ – נמצאים אנו באמצע אחרית הימים, וחסר רק ה"מכה בפטיש", ע"י הקב"ה ומלכא משיחא – על כל עניני הגלות בפועל, ומיד מתגלה לעיני בשר, "וראו כל בשר יחדיו", ש"היתה לה' המלוכה".

(משיחת ר"ח כסלו ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

משיח צדקנו לא ממתין לאליהו הנביא אלא בא יחד עמו

ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד זוכים לבואו של השליח האמיתי, "הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא", שמבשר על ביאת משיח צדקנו, ויתירה מזה, שמש"ח צדקנו לא ממתין לביאת אליהו הנביא, אלא בא ביחד עמו, וכאו"א מאתנו, בתוככי כלל ישראל, נעשה שליח להודיע לעצמו, לבני ביתו, ולכל הסביבה כולה, ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא", "מראה באצבעו ואומר זה".

(משיחת ש"פ תולדות ה'תנש"א - בלתי מוגה)

תורת החינוך החב"די

קלטות שמע, דיסקים לצפייה וחבורת קריאה של הרצאות ומאמרי חינוך מאלפים מאת רבנים, משפיעים ואנשי חינוך

הרב מרדכי שמואל אשכנזי • הרב יוסף הכט • הרב מנחם מענדל גלובובסקי
הרב יוסף יצחק יעקבסאן • הרב יצחק ערד • הרב מרדכי רוטנשטיין • הרב שמעון וייצהנדלר • ועוד

להזמנת קטלוג חינוך -
טל: 03-960667, פקס: 03-9607219.
ת"ד 2025, כפר חב"ד 72915.
chinuch@015.net.il

ניתן להזמין מספר רב של הרצאות בדיסק אם-9-3 חסכוני.

חובה לכל הורה ומחנך

הגיע הזמן להתעורר!

כאשר מעוררים שיש לעסוק בענין מסויים, נעשה סדר שלכל לראש צריכים לארגן אסיפה, ובאסיפה זו חליטו שצריכים לארגן עוד אסיפה וכו'... – אין זמן לאסיפות, "משיח צדקנו שטייט הינטערן וואנט"..." הנה זה עומד אחר כתלנו"¹, ובמילא, צריכים להשלים את העבודה והפצת המעיינות חוצה בפועל ממש, "כל יומא ויומא עביד עבידתי"², ובמקום זה – עושים "אסיפות"...

[. .] כיצד יכולים לשבת בשלום – כאשר יודעים שישנו פס"ד ברמב"ם³ שהעולם כולו שקול, וע"י "מצוה אחת, הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה"!!! כלומר, לא זו בלבד שביכלתו לפעול איזה תיקון בעולם, אלא ביכלתו לגרום "תשועה והצלה" לכל העולם! וכיצד יכולים "להתנפח" ולהמתין ל"כיבודים" – כאשר יודעים שמדובר אודות יהודי שנמצא במצב של פיקוח-נפש, שאז צריך אפילו "כהן-גדול" להפסיק באמצע עבודת יום הקדוש בקודש הקדשים, ולצאת לפנות גל של אבנים, אפילו על הספק וספק ספיקא⁴ – שמא יוכל להציל יהודי שנמצא שם!!

יעשה כאו"א חשבון צדק בנפשו: כמה "נרות להאיר" הדלקת בערב שבת זה, וכמה "נרות להאיר" הדלקת ביום שלפנ"ז?!

הגיע הזמן להתעורר מהאדישות והתרדמה – כלשון הרמב"ם³: "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם", ולזרוק את עצמו ("אריינווארפן זיך") מתוך מסירה ונתינה בעבודה והפצת המעיינות חוצה.
(משיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

1) שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא" שנדפס ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א. אגרות קודש אדמו"ר מוהרי"צ ח"ה ע' סזז. ועוד.
2) זח"ג צד, רע"ב.
3) ה' תשובה פ"ג ה"ד.
4) יומא פג, א – במשנה. רמב"ם ה' שבת פ"ב ה"ח. טושו"ע ואדה"ז או"ח סשכ"ט ס"ג.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה **סטראל** - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו **טשרנא גיטל** בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדרכת בנס - יבלחט"א - הרה"ח **שמואל סטראל** ומשפ' שיחיו

המדור הבא מוקדש לעילוי נשמת הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי** מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה ח'י הנה** בת ר' מאיר שמריהו **ורחל** - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

שייכות גאולה למספר 7

מספר שבע קשור עם מציאות העולם, שנברא בשבעה ימים, שבעת ימי הבנין (שבע מדות), וקשור גם עם בירור העולם ע"י עבודתם של ישראל, שנחלקים לז' סוגים, ז' מדרגות בעבודת ה' (שבע מדות), שבעת קני המנורה. ועפ"ז, השלימות דמספר שבע (שבע מאות ושבעים) מורה על שלימות עבודתם של ישראל בבירור העולם ע"י מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות, שאז נגאלים⁹⁵ מן הגלות וחוזרים ובאים לארץ ישראל.

ובלשון הכתוב שבו נרמז הקשר והשייכות דשמו הראשון של רבינו להגאולה – "ביום ההוא יוסיף אדני-י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילים ומשנער ומחמת גו"⁹⁶, גאולתם של כל בני" משבעת הארצות, ומוסיף בכתוב "ומאיי הים", שקאי על חצי כדור התחתון, אשר, בעליית התחתון ביותר, מתעלים במילא שאר הארצות שלמעלה ממנו, כל שבעת הארצות, כללות העולם.

95) להעיר, שגאולה שייכת לשביעי – "גאולה בשביעית... שעתידין ליגאל בשביעית" (מגילה יז, ב).
(קטע מקונטרס בית רבינו שבבבל - מוגה)

מהפיכות שקטות ורעידות אדמה מסימני הגאולה

[. .] ההדגשה דבירור העולם בתקופתנו זו כהכנה לימות המשיח, היא רק באופן ד"אמורים בפרשה", בתורה, אלא גם) באופן הנראה בגלוי במצב העולם כולו¹ בימינו אלה. ובהקדמה:

ישנם התמהים על המדובר בתקופה האחרונה שעומדים אנו בסוף זמן הגלות, עקבתא דמשיחא, ושואלים: היכן רואים זאת? הרי עולם כמנהגו מידי שנה בשנה כרגיל נוהג? – ולפלא הכי גדול שאינם מתבוננים בהמאורעות שמתרחשים בעולם, מאורעות הגלויים ומפורסמים!

בתקופה האחרונה (החל משנים הכי אחרונות, ומוסיף והולך מזמן לזמן) מתרחשים ברחבי העולם **מהפיכות קיצוניות**, מן הקצה אל הקצה, ובחשדי ה' מתרחשים מהפיכות אלה **בשקט**, כלומר, ללא מלחמות ושפיכות-דמים, רחמנא ליצלן, עד כדי כך, שחיי היום-יום (בעניני המסחר וכיו"ב) ממשיכים להתנהל ע"ד הרגיל, כאילו עולם כמנהגו נוהג, למרות שמתרחשת מהפיכה קיצונית בהנהגת המדינה כולה, אלא שהיא מהפיכה **פנימית**, בדרכי פוליטיקא מדינית:

לכל לראש ומתחיל ממדינת רוסיה (המדינה שממנה בא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו

1) עי"ז שנשתלשל מהתורה – "אסתכל באורייתא ומאמר – "בר נש אשתדל באורייתא ומקיים עלמא", וברא עלמא" (זח"ב קסא, רע"ב). ולהעיר גם מהמשך שבעה ע"י עבודתם של ישראל, כדלקמן בפנים.

יחד עם תלמידיו ושלוחיו), אשר, לאחר תקופה של שבעים שנות משטר **תקיף ואימתני** שהפיל חיתתו על כל תושבי המדינה, עד שאפילו עבור התבטאות של ביקורת על המשטר היו עונשים להשלח לארץ גזירה (סיביר וכיו"ב) – נעשה לפתע, בפרק זמן קצר ביותר, **שינוי קיצוני** (ע"י העומדים בראש הנהגת המדינה) במשטר המדינה, ומתפשט גם בשאר מדינות דוגמתן.

ועד"ז במדינת סין – שבתקופה האחרונה מתרחשת מהפיכה בהנהגת המדינה בפנים וגם בנוגע לקשר ויחס עם שאר מדינות העולם, וכיו"ב, וכן במדינת הודו – שבפרק זמן קצר יחסית הוחלפו ראשי השלטון ששלט במשך תקופה ארוכה, ועד"ז מהפיכות קיצוניות בעוד כמה מדינות ברחבי העולם, ועד ל"איי היס", אשר, אין צורך לפרט ולהאריך, כיון שהדברים ידועים ומפורסמים.

והמדובר אודות מהפיכות במדינות כאלו שיש בהם **ריבוי עצום** של בני-אדם, כלומר, מהפיכות בממשלות ומשטרים שמנהיגים **בליוני אנשים בכל רחבי העולם**, ועד לרוב האנשים שבכל העולם!

וה"נס" שבדבר – ולפלא הכי גדול שלא שמים לב לכל זה, "אין בעל הנס מכיר בנסו"² – **שמהפכות קיצוניות**, שיש להם השפעה ישירה על רוב העולם, מתרחשות **בשקט ובמונחה**, דבר שאין לו אח ורע בתולדות האנושיות כולה:

מהפיכות במשטר ושלטון של מדינות היו מלווים תמיד במלחמות עקובות דם שהתנהלו במשך תקופה ארוכה, שיבשו את מהלך החיים, הביאו הרס וחורבן ר"ל. ואין צורך להרחיק לכת ולחפש בדברי ימי העולם בדורות שלפנ"ז, כיון שראינו בדורנו זה את החורבן הנורא במלחמת העולם השני', לא תקום פעמיים צרה.

ואילו בימינו אלה, מתרחשים מהפכות קיצוניות **גדולות יותר**, ברוב העולם, **ובחסדי ה'**, ה"ז ללא מלחמות ללא שפיכות דמים, ח"ו, אלא מתוך **שקט ומנוחה**.

ויש להוסיף, שמהפכות בעולם בימינו אלה רואים (לא רק ביחס להנהגת בני-אדם, אלא) גם ביחס לשאר הנבראים שבעולם, חי צומח ודומם – **רעידות אדמה** שאירעו בתקופה האחרונה, בפרק זמן קצר, ונמשכות גם עתה במקומות שונים בעולם (גם במדינה זו), **ובחסדי ה'**, הקרבנות היו במספר קטן, ובפרט ביחס למקרים דומים שאירעו בתקופות שלפנ"ז.

וביאור השייכות דכהנ"ל לבנ"י – (דלכאורה, מאורעות שמתרחשים במהלכי הפוליטיקה ברחבי העולם (ללא קשר ישיר לבנ"י)³ אינם מענינים של בנ"י, שתפקידם לעסוק בלימוד התורה וקיום המצוות) – בכמה פרטים:

(א) הכרת גדלות הא-ל ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו – שכן, נוסף לגדלות הא-ל שנראית בהנהגת הטבע, כמ"ש "השמים מספרים כבוד א-ל גו"⁴, "כי אראה שמך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת"⁵, מודגשת יותר גדלות הא-ל בהנהגה **נסית**, כבנדוד"ד, שמהפיכות קיצוניות ברחבי העולם מתרחשות בשקט ומנוחה, נס גדול שאינו אלא בכחו

(2) נדה לא, א. א.
 (3) מלבד העובדה שבכמה מדינות נעשה קל יותר
 (4) תהלים יט, ב.
 (5) שם ה, ד.
 לקיים תומ"צ.

של הקב"ה ה"כל יכול"! ועל כך יש להודות להקב"ה על גודל החסד שבדבר, במכ"ש וק"ו מנתינת שבח והודי' על הנהגת הטבע מידי יום ביומו.⁶

(ב) הוספה באמונה בביאת המשיח והצפי' לביאתו, "אחכה לו בכל יום שיבוא" – שכן, מהפכות בעולם הם מהסימנים שהובאו במדרשי חז"ל על התקופה דעקבתא דמשיחא⁷, וכשרואים מהפכות גדולות בימינו אלה, ה"ז סימן נוסף שנמצאים אנו ברגעים האחרונים דעקבתא דמשיחא, ותיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ תולדות, ד' כסלו ה'תש"נ - מוגה)

6) ופשוט, שההתעסקות בלימוד התורה וקיום המצוות אינה גורעת כלל בהתבוננות בגדלות הא-ל ונתינת שבח והודי' על גודל חסדיו.
 7) ולדוגמא: "אם ראתי מלכיות מתגרות אלו באלו צפה לרגלו של משיח" (ב"ר פמ"ב, ד). "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה כו" (פסיקתא רבתי פסקא קומי אורי). והרי תוכן ד"מלכיות מתגרות" הוא **מהפכות בעולם**, אלא, שבחסי ה' ה"התגרות" היא מתוך שקט ומנוחה.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל ופאולין רות ב"ר יצחק ע"ה** ולעילוי נשמת ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל** י"ה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה ולזכות מרת ח' **רחל בת שפרינצא שנאל** ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די:

אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בת"ה רות בת שרה – לזרעא חי' וקיימא
רחל יפה בת מינדל ושושנה חסיה בת מינדל – לזיווג הגון
דוד יעקב בן מינדל – לרפואה שלימה בגשמיות וברוחניות ולזיווג הגון
 ולזכות **יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי'** – לברכה והצלחה בגשמיות וברוחניות ולזכות **צבי בן ח' רחל** – לרפואה שלימה וקרובה

10 במחיר אחד!

ברכישת מנוי שנתי תקבלו אי"ה המדי חודש בדואר:

- 4 קונטרסים "יחי המלך" למשך כל החודש
- 4 חוברות "דבר מלכות" למשך כל החודש
- הירחון הסרתק "חינוך בדרך המלך"
- העלון החודשי "זרצת"

הכל כ-18 ש"ח לחודש בלבד! (כולל משלוח) החומר הנקוב למנוי הוא ליתושי ארץ בלבד. ליתושי ית"ל המסחיר ייסר בסלפון לפי עקום הסוגין

03-9600667, 03-9607219 פקס: chinuch@015.net.il